

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінції:

на цілий рік К.	4 80
на пів року „	2 40
на чверть року „	1 20
місячно . . . „	— 40

Поодинокое число 2 с
З поштовою пере
силкою:

на цілий рік К.	10 80
на пів року „	5 40
на чверть року „	2 70
місячно . . . „	— 90

Поодинокое число 6 с

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: уліця Чарненського ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і ва вложеном оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

Соїм краєвий.

Вчорашне засідане розпочало ся о годині 10 $\frac{1}{2}$ рано. В салі появили ся перший раз той сесії: лат. архієп. кс. Вільчевський, о. Мандичевський, посол гр. Казимір Бадені і др. Дунаевський.

Відчитано внесення і інтерцеляції, меж ними внесення посла дра Олесницького і тов. в справі творення катедр з руским язиком викладавним в університеті у Львові. По відчитаню наспівших петицій секретарем пос. Урбаньським, приступлено до порядку дневного.

Ухвалено проєкт закона, зачисляючого громаду Яворжно, хшанівського повіта, до місцевостий, підлягаючих законнови громадскому з 3-ого липня 1896, ч. 51 В. з д.; з черги приступлено до справозданя Виділу краєвого о уділенє громаді Мостиска дозволеня зятягнути позичку 116.000 корон на сплаченє довгу, зятягнуеного в р. 1894 на будову дому для Ради повітової і на покритє недоборів бюджетових і фондів дорогових повіта.

Пос. гр. Стадницький подав внесенє, щоби проєкт того закона ухвалено ще нині, чому супротивив ся пос. кс. Стояловський, жадаючи, щоби докладно розсліджено господарку міста Мостиск, що з року на рік латає старі довги новими.

На те заявив гр. Стадницький, що коли посол Стояловський так промавляє о річи, котрої не знає, то він бере назад своє внесенє, бо хоче, щоби в комісії розсліджено справу, а тоді покаже ся, що посол Стояловський говорить неправду.

Потім відослано те справозданє до комісії адміністраційної.

Справозданє краєвого Виділу що до зміни постанов закона краєвого о поборі оплат консумційних відослано до комісії бюджетової.

Посол Цоль мотивував обширно внесенє своє о заложенє висшої школи гірничої і гутничої в Бракові; відослано до комісії гірничої.

При першій читаню внесення посла кс. Стояловського о внесенє рогачок краєвих і повітових, забрав голос внескодавець і промавляв горячо за прийнятє того внесення.

З черги наступив вибір 20 членів комісії водної, до котрої з Русинів вибрано дра Олесницького.

На внесенє виділу краєвого вибрано двох членів до гал. Каси щадничої у Львові на місце уступивших кн. Андр. Любомірского і др. Тад. Соловія — др. Стан. Гломбінського, професора львівського університету і др. Жигм. Сковронського, адвоката краєвого.

При справозданю комісії бюджетової в предметі ухвалених провізорій бюджетової на місяць липень і серпень 1901 забрав голос пос. о. Стояловський і дивував ся, чому комісія не виступила против правительства, що не склало в своїм часі соїму і що виділ краєвий муєв аж на основі цісарского розпорядженя побирати додатки до податків.

Комісія бюджетова пропонує у внесеню, — против предложеня краєвого виділу, котрий вносив на задержанє стоиці процентової з р. 1900 — щоби вже тепер знизити додатки краєві до висоти пропонованої виділом краєвим в бюджеті на р. 1901. Внесенє комісії бюджетової на побиране додатку у висоті 60 сот. від кожної корони цілої приписаної належитости податкової ухвалено разом з резолюцією о.

Стояловського що-до уділюваня пояснень через уряд податковий контрибуентам, оплачуючим податки.

Последною точкою порядку дневного було справозданє комісії адміністраційної о справозданю краєвого виділу в предметі приділеня громади Рускої весі і присілків громади Старониви і Драбінянки до громади міста Ряшева. Пос. Войко, а з ним і пос. Стан. Єнджейович подали внесенє на відложеноє той справи тому, бо ніхто докладно єї не знає; референт пос. Яворекій згодив ся на відложеноє єї.

По вичерпаню порядку дневного, повідомив маршалок краєвий послів, що в четвер відбуде ся відслоненє памятника гр. Голуховського і запросив до участі в тім торжестві. По тім відчитано внесення і інтерцеляції і маршалок замкнув засіданє о год. 12 $\frac{3}{4}$. Слідуюче засіданє в понеділок о 10 год. рано.

Вісти політичні.

(З краєвих соїмів. — З полудневої Африки).

Дня 17 с. м. зібрав ся буковинський соїм на четверте засіданє сєї сесії. Участь в засіданю взяло лишє 16 послів. Зараз на вступі відчитано предложенє виділу краєвого і прелімінар на рік 1901. Виділ краєвий поставив слідуючі внесення: В прелімінари фонду краєвого на рік 1901 призначено на звичайні видатки 1,459.878 К. 49 с. а на покритє 357.608 К. 17 с. На покритє розходів в сумі 1,102.270 К. 32 с. призначено 42 с. від корони з податків ґрунтовних і домово-чиншових. Надзвичайні

ХРИСТЯ.

(З польского — Марії Конопницької.)

(Дальше.)

То був подорожний, і як здавало ся, чужий. Здалека видко було, що несе на рамени клунок привязаний до палиці, а коли наблизив ся, засівив на нїм вояцький плащ.

Заходив їй з боку, скакав через загоны, борозди, і заєдно кликав.

В Христі почало серце бити ся. Здавалось їй одну хвилию... Боже милостивий! Що їй здавалось?

Чоловік вже був близько, коли побачила єго рібате, сьміюче ся лице і запалі очі. Христя не була певна.

— Знає, або й не знає!... Хиба, що таки знає!...

— Валько! — крикнула вкінци, сплеснувши в долоні. — Таж то Валько! А ти тут звідки взяв ся?

І вже й він стояв, і дивлячись на неї, сьміяв ся і кричав:

— Христя!... Ій Богу, Христя! А я гадав, що Марина Павлової! Га... га... га...

Але нагле вхопив єго сильний, нестримний кашель. Зайшов ся хлопєць раз і другий

глубоко, деє від дна грудий, аж посинів на лиці, в двоє до землі зігнув ся, схопив ся за груди, і кашляв, кашляв, кашляв...

Кілька разів підносив голову, хотів говорити, давав знаки очима і лицем, але той роздираючий кашель не допускав єго до слова.

Аж по довгій хвили почав поводи приходити до себе, зойкаючи і сьміючи ся на перемину, а здоймивши вояцьку шапку, обтирав піт з коротко стриженого, чорного волося і запалих лиця.

— А то кашель! — говорив зміненім, уриваним голосом. — А то мене умучив! А щоби єго...

Стояв, хитаючи ся, утомлений, зіпритий, в тремтячою на тонкій шиї головою.

— Ух! — Требаж мені було іти на пором!... Тож то я набродив ся по тих калужах як качор... О малий волос що не утопив ся... Ух!

Кашляв, сьміяв ся і стогнав, відпочиваючи, і ледве дух проводив.

— Звідкиж ти тут взяв ся? — спитала Христя здивована.

— А із сьвіта!

Скочив через рів, що ділив єго від дороги.

— Слава Ієусу! — сказав. — Як ся маєш Христю! Антін прийшов?

В Христі віддих заперло. Отворила побілі уста без голосу і почала тремтіти на цілім тілі, стискаючи судорожно гроші, що несла на службу Богу.

Валько сьміяв ся.

— Щож ти так остовпіла? Таж єго разом зі мною випустили із шпиталю на поправу. Миж оба аж до Гранного разом ішли. Лише що потім Антін пустив ся на пором на Рибитну, а я туди болотами пішов, бо то мов ближше... Але там може на Рибитні взяло пором, коли така вода! То він хиба на Мости муєв іти, коли так!... То єго і на захід сонця не буде... Щож ти, не знала?... Та чого так трясєж ся як осика?

Торгнув єї за рукав.

— Христю! А говориж! Відозвиж ся так або єяк!... Щож ти?

Відотхнула глубоко, провівши рукою по чолі і по лиці. І лице і рука видались їй як чужі, мертві...

— Боже! — зашептала мертвим, беззвучним голосом. — Боже милостивий!

Але той власний єї шепіт налякав єї як гук сто громів.

Скулила голову в рамена, прижмурила вії, і обернувши ся нагле в сторону єїрих піль, що лежали за нею, почала скоро і тихо іти.

— Чого летиш? — крикнув Валько. — А чекай же! Гей!... Христю!... Скажи там Антоневи, що я пішов до Павлів, до Костельницькі... Марину налякати!... Гей!

Але тут вхопив єго знов кашель і пригнув до землі.

Христя ішла. Тополя, дороги, єїре безсонішне небо, синіюче в торфових мраках єїльце,

видачки призначені в сумі 460.784 К. 24 с. а їх покриті 441.899 К. 12 с., отже буде розхід 18.875 К. 12 с. Сей розхід покрити ся з надвишки суми призначеної на звичайні розходи, а решта сеї надвишки має поставити ся в рубрику „покриті на рік 1902“. — Поодинокі справи віддано комісіям. Слідуюче засідане ще не призначене.

В Капо д'Істрія відкрито передвчера істрийський сойм в присутности 26 послів, між ними 7 Словінців. Председатель Кампительлі повитав присутних промовою, в котрій висказав жаль, що сойм против бажаня більшости послів скликано до Капо д'Істрія. Однак на знак, що сойм шанує бажане Корони, підніс бесідник трикратний оклик в честь Цесаря. Представитель правительства радник наместництва Фабіані повитав палату в язиці італіянським і словінським. Відтак пос. Буба іменем більшости відчитав в дуже острих словах написаний протест з причини скликаня сойму до Капо д'Істрія. Протест закидає правительство, що хотіло тим просто обидити більшість соймову. По відчитаню того письма більшість вийшла з палати і розбила засідане. Председатель мусів закрити наради і не міг навіть назначити речинця слідуючого засіданя.

Славний англійський генерал Френч, як чути було, понав в неволю Бурів, так само як і Буллер і обох вищучено на волю під словом чести, що не будуть дальше воювати. Буллер додержав слова і відіхав до Англії, Френч зломив і дальше воює. Однак его другий раз зловили і суд военний Бурів засудив его на смерть, о чім Бота повідомив Кіченера. Тому удало ся викупити Френча за увільнене тисяча Бурів, держаних в Симонетави в неволю. Ті подробиці розповіла жінка Боти, відилляючи з Капштадту до Європи, дописувателези часописи Reinisch-Westphalische Ztg. При тім додала, що їде до Європи на порученє Кіченера, лише просто до Крігера і заявила, що єї муж буде бороти ся до послідного Бура і послідного набою і нема сумніву, що Бури взагалі колий того було треба, будуть бити ся довгі літа, а Англія вже по кількох місяцях буде потребувати мира.

всьо то крутило ся перед нею. Подалаєв раз і другий мимохить назад, бо здавалоєв їй, що ось, ось звалить ся на неї, що просто чолом ударить ся о той кружляючий воздух. В ушах мала шум, немов би великої води, а в грудях таку пустку і таку темряву, як коли хто велику яму в землі вибере.

Не чула нічого, ні журби, ні радости, ні утомленя; знала лиш, що мусить їти... їти... Отже ішла чим раз скорше. Тополі мигали одна за другою, сірі, безлисті, одностайно високі і дрібними галузками шелестячі. Кожда з них наближала ся з тихим, ніжним шелестом і минала шепотом поспішаючу Христю. Ледве єї одна минула, вже ішла друга.

...На Мости пішла... На захід сонця буде... — шептали всі. Повний воздух був того шепоту.

Утомлена, хора душа Христі вхопила ся тих слів і повисла на них як птах в сильці.

...На Мости пішов... На захід сонця буде... На Мости пішов... Однак ті слова були для неї лише пустим звуком. Просто не розбирала о ким тут бесіда, хто то на Мости пішов, хто на захід сонця буде. Ті слова, що доводили єї маже до божевільности, були для неї незрозумілі, чужі. Навіть не чула, що шепчуть їх власні єї студені, помертвілі уста.

Так дійшла до місяця, де кінчила ся висаджувана дорога. А коли тополі перестали шелестіти до неї, черервала і Христя свій шепіт, але знов о тім не знала.

Ішла тепер пісковатою рівниною, широко розїздженою селянськими возами і розтоптанною ратицями худоби.

І нагле на тім піску, в котрій були встромлені єї очи, побачила як на долони риннок місточка, з котрого перед двома роками

Новинки.

Львів дня 22 го червня 1901.

— **Іменованя.** Цесар іменував надвичайного професора дра Кар. Клецького звичайним професором пагольоті на краківекім університеті, і графа Войт. Дідушицкого та посла Александра Барвіньського, учителя головної учительської семінарії, членами краєвої ради ліжильної на дальні три роки.

— **П. Осип Маковей,** звістний писатель, бувший член редакції „Народної Часописи“, тепер професор учительських семінарій в Чернівцях, одержав вчера на тамопнім університеті докторат філософії.

— **Дирекция краєвого банку** предложила справозданя о переведених в краю парцеляциях в часі 1891—1900, оперті на виясненях повітових виділів, заступництв краєвого банку і на актах банку. В тім часі переведено 171 парцелицій. Банк брав участь в 52 случаях. Ті послідні парцелляції обіймали простір 18.891 моргів, за котрі одержано 6,517.940 корон; при двірських обшарах лишило ся з тих розпарцельованих маєтків 15.314 моргів. В усіх 171 случаях розпарцельовано 42.820 моргів за квоту 14,608.022 корон. Парцелюющим елементом мали бути головни міщені і доохрестні люди; лише в кількох случаях парцелляція викликала дальший рух, а імено з заходу на захід. В Старім Самборі оєїли численно Мазури з березівекого і коросенського. Они оєїдають тажеж в Станиславівщині, Надвірнянщині, Калушчині і т. д. Лише в однім городенецьким повіті оєїли Шваби.

— **Конкурс.** Дирекция товариства жіночєв сїтка промислова „Труд“, стоваришена зареєстра з обмеженою порукою, розписує конкурс на: 1) фахову управительку жіночої робітні краєвої; 2) фахову пивалю до веденя робітні біля; 3) фахову управительку торговлі товарів блаватних. — Рефлектуючі на ті посади мають внести свої поданя до дирекції товариства у Львові (Ринок ч. 10) найпізнійше до 15-го лїпня 1901. До зголошеня треба долучити: метрику, свідочтво моральности, свідочтво фахового уздібненя і запису, якої плати жадають. — Ближні інформації запитати можна в дирекції товариства кожного дня з віємкою неділя і свят в годинах від 4-ої до 6-ої по полудні.

— **Іспит зрілости** в гімназії дрогобицькій зложили: Бор. Александрович, Мойс. Автлер Як.

Бадецкий, Герш Бикель, Едв. Борковский, Юл. Душко, Альб. Гольфінгер, Алекс. Ільницький, Йос. Краевский, Володим. Левинський, Сам. Люстїг, Стан. Ланцутекій, Герш Пахтман, Райм. Подставка Авр. Респорт, Маєр Рубин, Сімхе Сегаль, Ів. Стрільбицкий, Ад. Цінтель, Сем. Шефлер. До поправки призначено одного публичного ученика і одного екстерніста. На рік репробований один екстерніст.

— **Віче крамарів** скликає виділі філії „Прогрєсивіт“ в Тернополи на день 29-го н. ст. червня с. р. котре відбуде ся в великій сали магістратської о годині 2-ій по полудні. — Предметом нарад будуть спільні справи крамарскі, а передовсім справа організації крамарів, до чого упрощено фахових референтів.

— **„Кольонія почтова“** для дітний ц. к. урядників і почтових функціонерів. Секретарият того нового товариства оповіщує, що статут „Кольонії почтової“ вже затвердженій рескриптом ц. к. наместництва з дня 10-го марта 1901 ч. 41 012 і оголошений в часописях „Почта“ з дня 15-го с. м. і в „Почтовой газеті“ дня 1-го с. м. Річна вкладка вносіть для звичайних членів 8 корон. Вкладки і жертви приймає скарбник товариства п. С. Айдерле, ц. к. почтмайстер в Могилянах. Доси має товариство 92 членів. Всяких інформацій уділяє секретар товариства п. Ів. Яворскій, ц. к. почтмайстер в Седлішовицях (Siedliszowice).

— **Гроза повени.** З Галича доносять: Ріки Дністер і Луков дуже скоро прибувають і грозять кожної хвилі виступленем з берегів. Небезпечність повени чим раз більша.

— **Невинні арештанти.** Овогди пустили ся бальною з Кракова два поручники у воздух, а вітер заміє їх в губернію люблинську. Там позіставали через два дні під дозором жандармского полковника, поки не насїло з Варшави позволенє від генерал-губернатора, шоби їх пустили на волю.

— **Про народні школи в Англії** ише англійська часопись „Schoolmaster“: Число дітний, що легковажать собі школу, незвичайно велике. Статистика виказує, що з записаних до школи дітний не приходять до школи десьо около пів міліона. В самім Лондоні є 100.000 шкільних дезертирів. Они то становлять будучі лєїони волоцюгів, злодїїв і розбійників. Дивно, що родичі, замість карати свої діти за неходженє до школи, нераз їх за те похваляють, або що найменше рівнодушно на те дивлять ся. Винєн тому також сам заряд школи. Лучає ся нераз, що учитель або інспектор бере першу лїншу дитячу зі школи на платну

ішли новобранці. Ось, всьо мов живе стоїть перед нею.

Кільканаїцятьох селян в кожухах і міщан в капотах стоїть при підводах.

...Під довгим жовтим муром ряд згорблєних жіночих статей... З під грубих хусток чути плач і лемент... Трясуть ся під ними голови сиві, слабосильні; виплакані очи глядять на ідучих в свїті синів-кормителів... Посеред майдану уставляють ся новобранці чвірками... Аптїв в посліднім ряді приєтає, отягає ся, до неї ще завертає. Вже на него старший два рази крикнув, вже за плече торкнув, але їх руки, їх голови, їх уста не можуть ся розлучити...

— Будеш мене ждати, Христю?

— Буду...

— Вірно?

— Вірно.

— Так тобі Боже допоможи?

— Так мені Боже допоможи!

— Памятай!

Нагле загудів бубон.

— Антоне! — крикнула Христя, а той крик, що відбив ся в чистім полі, очутив єї з омертвіня.

Величезна ясність ударила в неї, як пожарна луна. Тепер зрозуміла, що Антін вертає, що пустили его із шпиталю, що їде на Мости, що ще нині тут буде. Всьо, всьо тепер зрозуміла. Як в годині смерти робить ся коначоному ясно від свічки, так їй тепер зробило ся ясно. Страшно, страшенно ясно!

Щастє, біль, тревога были на неї разом і прошибали єї як острі ножі. Не бачила, де що кінчати ся, або де зачинає ся, бо щастє було як і біль болуче.

— Господи! — скрикнула, затискаючи кулаки, немов би хотїла боронити ся перед насильством тих змішаних чувств. Давили єї мордували, морозом і огнем по нїй ішли...

Обтерла зимний піт з чола, торгнула сорочку під шияє.

— Що она тепер зробить?... Що зробить?... Що?

Піднесла до неба розпалєні очи і вдивила ся в его безмежну, прозору сірість з напруженєм смертельної тревоги і розпуки. Аж нагле заблєсли в них сльози.

— Матїнько Божа!... О, Мати Божа, ратуї мою душу!...

Зложені руки притискала до грудий, єї голос був горячий, погляд благальний, утомлений. Ішла так якийсь час, пробиваючи очи ма небеса і спотїкаючись на піску, аж нараз єї дорога знизла ся.

Христя доходила до села. Здалека вже чути було гамір людєкних голосів і рик худоби. Люди вертали з ярмарку, з Бережниць. Ішли громадками накликаючи на воли, на корови і гуторячи з собою.

З віддалєня, в якім була Христя, творило то одностайний, змішаний з туркотом возів і гєганєм гусячих стад гамір, а посеред котрого вибивали ся як ракети няні крики, спів, трісканє з бичів і рик бугая.

Гадки Христі напрасно обернули ся в ту сторону.

...Люди з ярмарку ідуть, то ї мати їде... або може вже ї прийшла... І Павло...

То імя відбило ся в єї гадках якимсь дивним відгомном. Задумалась над ним немов би его перший раз чула.

— Павло...

Видання

Руского педагогічного Товариства.

Образкові видання.

*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерія 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші звірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітей 80 с. *Мала менажерія 70 сот. *Велика менажерія 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Гімірів 50 с.

Видання без образків.

*Читанка ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправки по 20 с. *Китиця желань 2, розширене видане 40 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капці 40 с. *Ів. Франко: Коли ще звірі говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Учитель на р. 1890—1900 по 4 К. Дзвінок з р. 1892—1900 по 6 К. *Ів. Левицький: Попались. Різдваїні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. *О. Нижанковський: Батько і мати, двоспів з фортепяном 20 с. *Леоніда Глібова: Байки 10 с. *Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Псалма по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. *Мапа етнографічна Руси-України 1 К. 20 с. *Гордієнко: Картагинці і Римляни 40 с. *Юлії Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 30 сотиків, оправлена 1 Кор. 80 сот. *Барановський: Пригоди до іспитів 40 сотиків. *Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. *Др. Л. Кельнер: Коротка історія педагогії 1 К. 20 с. *Василь В-р Джонатан Свіфт: Подорож Гулівера до великанів 50 с. *Василь: Подорож Гулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Остап Манарушка: Короткий огляд руско-укр. письменства 30 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. *Віра Лебедова: Гостинець дітям 50 с. *Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Др. Мандибур: Олімпія 70 с. *Сальо: Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. *А. К.: Робінзон неілюстрований 20 с. *Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelarzy szkolnej 1 К. *Др. Мих. Пачовський: Замітка до науки рускої мови 60 с., Виліни і думи 20 с., Народні Думи з поясненнями, I. ч. 64 с. *Тарас Шевченко: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітей 40 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. *А. Глодзінський: Огород шкільний 1 К. 20 с. *Мих. Коцюбинський: Оповідання 40 с., опр. 54 с. *Олека Катренко: Оповідання 40 с., опр. 54 с. *Стефан Пятна: Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. *Стефан Пятна: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. *Оповідання для дітей 40 с., опр. 54 с. *Картки з історії України-Руси. 40 с. *А. Кримський: Переклади 40 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Д. Н. Маміна-Сибіряка: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. *Марта Боречка: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. *Марко Вовчук: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. *Поєми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Гр. А. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Покарана Лож, комедійка Кучальської 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені зв'язкою, апробовані Радою шкільною на нагороду пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецького, ч. 26. і в книгарні Ставропіль.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький

ТЕЛЕГРАМИ.

Льондон 22 червня. Як доносить Standard з Шангаю, побоюють ся там поважних розрухів в північно-західних провінціях хінських. З віродостойного жерела доносять, що генерал Тунфушіян збирає величезне войско, аби з організувати ворохобню против цісаря.

Льондон 22 червня. Після часопису Sun постановили Бота і низші провідники Бурів піддати ся, або вже піддали ся. Потвердження тої вісти ще нема.

Пловдив 21 червня. Як доносять з Константинополя, арештовано там багато альбанських достойників під закидом що належать до македонського комітету і стоять в звязи з Ізмаїлом-беєм, котрого недавно заочно засуджено на смерть.

Константинополь 22 червня. Посол сербський вручив Порті ноту, в котрій звертає увагу на події в Альбанії і ззиває до енергічного зарядження, щоби більше не повтаряли ся напади альбанських розбішаків на сербські землі, инакше Сербія буде мусіла сама поробити відповідні зарядження.

Новий Йорк 22 червня. На Филиппінах вже на стілько успокоїло ся, що від липня буде знесена управа військова а заведена цивільна.

Надіслане.

— 30.000 корон виносить головна виграша лотерії „CONCORDIA“. Звертаємо увагу наших поваж. читачів, що тягнене відбуде ся невідкладно 25-го червня 1901.

...Щоби раз... Щоби ще разочок побачити его!...

Була тепер на греблі, за котрою чорнів в мрачнім воздуху хрест. Напружила очи і видалось їй, що з під хреста підноситься ся чоловік. Майже его не бачила, але видалось їй так.

Огонь ударив на неї, серце в ній затрясло ся, немов би розпалось...

— Антоне, Антоне! — крикнула великим голосом і витягнувши руки перед себе, кинула ся греблю бігти, немов би єї вітер поніс.

Величезна сила болю і любви зазвучала в тім голосі. Груба хуетка зсунулась їй з голови на рамена, закинена на плечі запаска повівала за нею в синявій мраці, мов великі криля, а она як осліплена птиця, летіла в ту снєжу і в ту мраку, закинувши назад голову з криком і з плачем, ціла в сльозах і в огні.

Антін пізнав єї здалека.

— Христю — крикнув — Христю!

Але заки стямив ся, вже лежала ему на грудях, вже его шию обіймала руками, вже своє сніде лице з плачем до него тулила.

— Антоне!... Ах, Антоне!

В крику стулила ся їх уста і так стояли — німі.

(Конець буде).

службу, а родичі раді, що їх діти самі на себе заробляють. На 600.000 дітей ледви 50.000 ходять до школи по 12. році. Ті відносини в школах зростають від тоді, як побільшило ся число учительок. В 1851 р. було в Англії 70% учителів а 30% учительок. В 1870 р. єї відносини зрівняли ся, але в 1900 р. було знова 75% учителів а 25% учительок. Уздібнення на учительську посаду вимагає ся дуже малого: женщина мусить мати що найменше 18 літ, іспиту зрілости не треба, але свідчення шеплення вієни мусить бути задучене до подання!

— Самоубийство. В Теревовлі відобрав собі жите вистрілом з револьверу 22-літній однорічний охотник Юлії Рогуский. Причиною самоубийства мала бути маєткова руїна родичів.

— Зі шпиталю до арешту. В краєвім шпиталі на відділі пікірних недуг повстав опогди між пацієнтками такий заколот, що треба було аж поліцію призвати до помочи. Поліція погодила споричні і зробила лад, перепровадивши кілька жінок зі шпиталю до арешту.

— Щедрий запис. В Римі помер німецький маляр Адольф Міллер, котрий записав мільон марок на цілп публичної добродійности, а між иншими 280.000 марок на німецький шпиталь в Римі. Відсотки від капіталу 300.000 марок призначив на щорічне закупно державою творів незможних, але талановитих німецьких артистів.

— Нелюдський вітчим. Дозорець дому при ул. Зацерковній ч. 5 у Львові Войтко Брош оженив ся з вдовою Анною Ординець, що мала по першім мужу дочку і 600 зр. ошадности. Якійсь час жив з нею чесно, однак пізніше почав знущати ся над дитиною. Забрав жінці книжочку каси шадничої на 200 зр. і переписав єї на своє імя, а коли ему не хотіла видати решти грошей, почав так страшно знущати ся над дитиною, що сусіди повідомили о тім поліцію і опікуна. Брош кинув ся на опікуна дитини і загрозив, що уба дитину, коли хто буде за нею обставати. Лютого вітчима арештовано, а шестилітню дитину віддано до лікарських оглядин, при котрих найдено на цілім тілі рани і синці від цобовів.

— Звертаємо увагу Вл. Читачів на оголошене видавництва руского тов. педагогічного, заміщене в надісланім нинішній часописі. Виділ товариства просить завчасу замовляти потрібні книжки на нагороди для учеників, аби можна їх на час доставити на місце.

І нагле темні румяніцї облягли єї лице, чоло, шию. Христя почувла встид сама перед собою. В широкій польній цуєтні почувла встид пекучий, дівочий і спустила очи.

Ішла так якийсь час в великій з дна серця добутий дуні, що на ній поволі пригасала. Гамір голосів наближав ся просто, був чим раз голосніший, чим раз виразніший.

Христя оглянула ся і зійшла з дороги.

...Піде через огороди, не через село... Піде ід Мостам... Перейде дорогу навхрест... Піде далеко аж стрітить Антона... Хочби прийшло ся іти аж до самих Мостів, піде! Здалека его побачить, здалека... Він також зараз єї побачить... Здалека єї пізнає... Соколом до неї полетить... Вихром до неї полетить... А она до него, до него...

— Нехай буде що хоче! Нехай що хоче дїє ся! Нехай він хоч одну годину має добру. Нехай же він хоч раз, хоч один разочок притулить єї добрим серцем до себе! Нехай він хоч тільки, що той один Отченаш, буде радий і щасливий, що до дому вернув...

Говорила тепер голосом селодьким, притишеним, ніжним. Сила чувств в ній ослабла, притихла: велика, сумовита ніжність заливала їй серце і душу.

— Нехайже він, бідний, хоч одробинку радості має!... Нехай ему верне ся вірність і коханє... Нехай ему ще той світ запахне цьвітом!

Говорила і гадала о повертаючїм, як говорить ся і гадає ся о умираючїм, котрий вже завтра сонця не побачить. Аби вині... Аби вині... Аби ще хвилю!

О тім що з нею стане ся, що з нею буде, якось не думала. Єї страх, єї страшна тревога, розплила ся в тім однім бажаню.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА у Львові при ул. Краківській ч. 9
 продає вино шампанське Йосифа Терлей і Спільки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

Станція залізнична
Мушина-Криниця
 в Краківці 7 год.
 в Львові 12 „
 в Пешті 12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕННЯ ЗДРОЄВЕ
Криниця (в Галичині)

Найзасібніша щавя залізиста.

В місяці:
 пошта три рази денно,
 телеграф, аптика.

Положене гірське в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від станції залізничної година дороги битої, добре утриманої.

Средства лічниці і клімат підальнейший, купелі залізисті, засібні з вільним квас вуглеводний, огрівані методом Цварца (в р. 1897 видамо їх 43.500).

Купелі боровінові, парною огрівані (в р. 1897 видамо їх 16.400).

Купелі газові з чистого квасу вуглеводного.

Ц. к. заведење гідропатичної під проводом спеціаліста Д-ра Г. Еберса (в р. 1897 видамо 12.000 процедур гідропатичних).

Пите вод мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, кефір, гімнастика** лічниця.

Лікар здроевий Др. Л. Копаф цілий сезон стало ординуючий. Надто 12 лікарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смережовий знаменно удержуваний до 100 моргів простору. Близькі і дальші прогульки в чудові Карпати.

Помешкання. Більше як 1500 комнат в комфортном умебльованих, з комплектом постелею, услогою, дзвінками електричними, печами і т. д. в ціні від 60 кр. денно.

Костел католицький і церков. Величавий дім здроевий, кілька реставрацій, кілька пансіонатів приватних, молочарні, пухарні.

Музика здроева під проводом А. Вроцького під 21 мая. Стадий театр, концерта.

Френвенція в р. 1890 5.880 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересню ціна купелей, помешкань і страв в головній реставрації знижені о 25%.

Розсилка води мінеральної від Цвігня до Падоліста, складає у всіх більших містах в краю і за границею.

В місяці липня і серпня убогим жадні підьги, як увільнене від такс здроевих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділене обяснене

Ц. к. Заряд здроевий в Криниці.

ЛЮБІНЬ

Купелі сірчані недалеко Львова.

Найсильніші води сірчані на суші європейській. Купелі болотні. Лічене електричностію, масажем, інгаляцією. Купелі річні. Для потрібуючих водного лічення ново устроений відділ гідропатичний, оставчий під управою фаховою. Лічуть ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненнях і зломанях, золан, спізнені прояви килі, товстість, недуги жіночі, задавлені затроеви металічні, всякі недуги шкіри. Двох лікарів, аптика, пошта і телеграф в місяці. Доїзд: Фікер з Городка до Любіня 3 К.; від почтовий зі Львова 1 К. 50 с. На жадане висилає Дирекція проспекти оплатно. Відкрите сезону 20-го мая. В першій сезоні о 30% дешевше.

Лікар заведење: др. Володислав Крушинський.

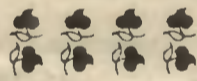
Тягнене
 - - - невідклично
25-го червня 1901

Тягнене вже позавтра!
Головна виграна
30.000 Кор.
 вартости

Льоси
 Конкордія по 1 кор.
 поручають:

М. Йонаш, Віктор Хаес і
 Сп-а, Кіц і Штоф, М. Клар-
 фельд, М. Файгенбаум, Со-
 каль і Ліпен, Самуелі і
 Ляндав, Авг. Шеленберг.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

ВИГОТОВЛЮЄ золоченя престолів і іконостасів по церквах, як також відновлює старі рами і виготовлює всі в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківська ч. 10.

РИПА ПАШНА

стернянка

(Stoppelrübensamen)

насіне сьвіже і певне, власної збірки літр 2 Кор.

поручає

Й. БУЛЬСЕВИЧ
 в Бохні.

Ново отворена Агенція дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошення до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.